

رابطه لذت جویانه و عاطفی نامناسب بین پزشک و همراهان بیمار (third parties)

بیمار معمولاً به وسیله‌ی نزدیکان صمیمی نزد پزشک آورده می‌شوند و این افراد نقش مهمی در ارتباط بیمار و پزشک دارند. پزشک معمولاً از طریق این افراد اطلاعات، دستورات یا کمک‌های روحی را به بیمار ارائه می‌کند.

هرچه همراهان بیمار در رویارویی بالینی و تصمیم‌گیری پزشکی مشارکت و درگیری بیشتری داشته باشند، امکان رابطه لذت جویانه و عاطفی نامناسب آن‌ها با پزشک بیشتر خواهد شد. این احتمال هنگامی که نقش فرد سوم در تأمین سلامت و آسایش بیمار برجسته‌تر است، بیشتر می‌شود. همچنین عواملی چون ماهیت و چگونگی مشکل بیمار، طول مدت ارتباط حرفه‌ای، میزان وابستگی عاطفی همراه بیمار به پزشک و اهمیت مراقبت‌های بالینی برای بیمار، می‌تواند در شکل‌گیری این ارتباط موثر باشد.

پزشک نباید از جایگاه علمی و احساس حاصل از ارتباط شغلی و اعتماد ایجاد شده در جهت برقراری ارتباط لذت جویانه سوء استفاده کند. ضوابط ارائه شده در ارتباط لذت جویانه در حین رابطه پزشک و بیمار در مورد این گروه نیز صادق است.

منظور از ارتباط لذت جویانه، هرگونه رابطه میان پزشک و همراه بیمار اعم از گفت‌وگو، مشاهده، تماس و ... است که به قصد تلذذ انجام شود. موارد فوق اگر بدون رضایت همراه بیمار باشد، تعرض، سوء استفاده جنسی و در نهایت تجاوز محسوب شده و مستلزم برخورد جدی قانونی است.